

prima instanță - (judecătoria Sîngerei) H. Craveț,
instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) S. Propciuc, A.Garbuz, E. Grumeza,

DECIZIE

15 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței,
judecători

Galina Stratulat
Oleg Sternioală
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de Cabinetul Avocatului "Mihail Durnescu" în pricina civilă înaintată de Cabinetul Avocatului "Mihail Durnescu" împotriva lui Paladi Constantin privind încasarea onorariului în baza contractelor de asistență juridică,

împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 27 decembrie 2016, prin care nu s-a dar curs cererii de apel, s-a respins cererea apelantului privind scutirea de la plata taxei de stat și s-a obligat apelantul să achite plata taxei de stat,

c o n s t a t ă :

La 20 aprilie 2016 Cabinetul Avocatului "Mihail Durnescu" s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Paladi Constantin solicitând încasarea onorariului pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 6000 lei și a dobânzii de întârziere în mărime de 1054,28 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că în baza contractelor de asistență juridică nr. 39/15 din 21 august 2015 și nr.40/15 din 02 septembrie 2015 Cabinetul Avocatului "Mihail Durnescu" a prestat servicii de asistență juridică lui Paladi Constantin.

Susține reclamantul că a executat clauzele contractuale, însă Paladi Constantin a încălcat obligațiunile asumate și nu a achitat costul serviciilor prestate stabilit de părți.

Totodată din motiv că serviciile nu au fost achitate până la data stabilită consideră reclamantul că Paladi Constantin este obligat să achite și dobânda de întârziere prevăzută de art. 619 din Codul civil.

Mai susține că soluționarea litigiului pe cale amiabilă, nu a avut nici un succes.

Prin hotărîrea judecătorei Sîngerei din 03 noiembrie 2016 cererea de chemare în judecată înaintată de Cabinetul Avocatului "Mihail Durnescu", s-a respins ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția primei instanței Cabinetul Avocatului "Mihail Durnescu", la 09 noiembrie 2016 a declarat apel nemotivat împotriva hotărîrii judecătorei Sîngerei din 03 noiembrie 2016, totodată a solicitat și scutirea de la plata taxei de stat.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 27 decembrie 2016, s-a respins cererea înaintată de Cabinetul Avocatului ”Mihail Durnescu” privind scutirea de la plata taxei de stat.

Nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Cabinetul Avocatului ”Mihail Durnescu” și s-a acordat apelantului termen pentru prezentarea dovezii taxei de stat în mărime de 112,50 lei, până la 17 ianuarie 2017, orele 09⁰⁰.

S-a explicat apelantului că în cazul neînlăturării neajunsurilor, cererea de apel va fi restituită.

La 05 ianuarie 2017 Cabinetul Avocatului ”Mihail Durnescu” a declarat recurs nemotivat împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 27 decembrie 2016, solicitând, casarea încheierii recurate și transmiterea cauzei în instanța de apel la etapa primirii spre examinarea a cererii de apel.

La 14 februarie 2017 Cabinetul Avocatului ”Mihail Durnescu” a depus recurs motivat. În motivarea recursului a reiterat că încheierea instanței de apel este neîntemeiată.

Consideră că cerința privind scutirea de la plata taxei de stat urma a fi examinată în ședință publică, pentru a acorda apelantului posibilitatea susținerii acesteia. Totodată susține că în prezentul litigiul prin lege este scutit de la plata taxei de stat.

Cu referire la termenul de declarare a recursului instanța constată că Curtea de Apel Bălți a pronunțat încheierea la 27 decembrie 2016.

Potrivit art. 425 din Codul de procedură civilă termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Recurentul a depus recurs la 05 ianuarie 2017, astfel se constată că recursul este depus în termenul prevăzut de norma art. 425 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Analizând legalitatea încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins din următoarele motive.

Cu referire la argumentele recurentului privind scutirea de la plata taxei de stat, Colegiul reține următoarele.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 27 decembrie 2016 a fost respinsă cererea înaintată de Cabinetul Avocatului ”Mihail Durnescu” privind scutirea de la plata taxei de stat și s-a acordat apelantului termen pentru prezentarea dovezii plății taxei de stat în mărime de 112,50 lei, până la 17 ianuarie 2017, orele 09⁰⁰.

În acest sens, instanța de recurs relevă că, potrivit, art. 83 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *taxa de stat* reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

Articolul 84 din Codul de procedură civilă prevede că, se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată (inițială și reconvențională), cererea intervenientului principal, cererea vizând pricinile cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolvenței, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, precum și cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești.

În conformitate cu art. 3 pct. 1) lit. a) din Legea taxei de stat, nr. 1216 din 03 decembrie 1992, pentru cererile de chemare în judecată privitor la litigiile cu caracter patrimonial se achită taxa de stat de 3% din valoarea acțiunii sau din suma încasată, dar numai puțin de 270 de lei și nu mai mult de 50 000 lei de la persoanele juridice. *Litera j) din art. 3 al Legii taxei de stat, statuează că, pentru cererile de apel împotriva hotărârilor judecătorești se achite 75% din taxa ce urmează a fi achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.*

Apelantul la depunerea apelului a solicitat și scutirea de la plata taxei de stat, însă nu a indicat motivele care ar sta la baza scutirii acesteia, nici nu a anexat probe ce a-r demonstra imposibilitatea achitării taxei de stat.

Potrivit prevederilor art. 85 alin.4) Codul de procedură civilă, în funcție de situația materială și de probele prezentate în acest sens, persoana fizică sau juridică este scutită de către judecător (de către instanța judecătorească) de plata taxei de stat sau de plata unei părți a ei.

În conformitate cu art. 365 alin.4) Codul de procedură civilă, la cererea de apel se anexează dovada de plată a taxei de stat dacă apelul se impune cu taxă.

În conformitate cu art.110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Deci, la caz nefiind anexată dovada plății taxei de stat instanța de apel întemeiat a concluzionat de a nu da curs cererii de apel depusă de Cabinetul Avocatului ”Mihail Durnescu” și al obliga la plata taxei de stat.

Potrivit art. 118 alin.1) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Colegiul conchide, că scutirea de la achitarea taxei de stat se dispune în baza unor probe pertinente, însă la materialele dosarului nu există probe veridice, care indică nemijlocit asupra situației materiale care să reflecte situația precară la moment a solicitantului și imposibilitatea achitării taxei de stat.

La fel, nici în recurs recurentul nu a prezentat careva probe în vederea justificării imposibilității achitării taxei de stat la depunerea cererii de apel nemotivat.

Prin urmare impunerea achitării plății taxei de stat, pentru examinarea apelului, *nu reprezintă limitarea accesului la justiție, or lipsește proporționalitatea scopului urmărit și mărimea taxei de stat achitată.*

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că, art. 6 § 1 din Convenție îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Astfel, acest articol consfințește un „drept la o instanță“, în cadrul căruia dreptul de acces, și anume dreptul de a sesiza instanța în materie civilă, nu constituie decât un singur aspect.

Cu toate acestea, Curtea admite că, potrivit jurisprudenței sale constante, „dreptul la o instanță“ nu este absolut. El se pretează unor limitări deoarece, prin însăși natura sa, el impune o reglementare din partea statului care poate să aleagă mijloacele pe care să le utilizeze în acest scop. În aceasta privință, Curtea reamintește ca ea nu a exclus niciodată ipoteza ca interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unei restricții de natură financiară în accesul unei persoane la o instanță (Tolstoy-Miloslavsky împotriva Regatului Unit, p. 80–81, §§ 61 și Kreuz împotriva Poloniei, § 59).

Colegiul, menționează că odată cu solicitarea scutirii de la plata taxei de stat, actele ce confirmă starea materială precară invocată urmau a fi anexate la depunerea cererii.

Prin obligarea la plata taxei de stat, pentru examinarea cererii de apel depusă, nu se încalcă dreptul reclamantului privind liberul acces la justiție, prevăzut atât de legislația internă cât și de internațională.

Astfel, la caz Colegiul reține că în situația din speță limitările instituite de legiuitor privind necesitatea achitării taxei de stat la depunerea cererii de apel corespunde cerințelor prevăzute de art. 6 parag. 1 CEDO privind dreptul de acces la un tribunal și corespunde cerințelor instituite de CEDO prin jurisprudența sa:

- *cerința privind scopul legitim al limitării* – este îndeplinită, având în vedere că întindere acestor taxe este stabilită sub forma unui procent din valoarea aflată în litigiu și fiind instituit un plafon maxim de care nu poate trece mărimea taxei de stat chiar dacă valoarea acțiunii este mai mare, iar CtEDO a confirmat că aceste taxe privesc buna administrare a justiției și vizează atât descurajarea justițiabililor în formularea unor cereri, abuzive cât și asigurarea de fonduri pentru funcționarea justiției. (*cauza Weissman și alții împotriva României* §-35, *Tolstoy Miloslavsky v. the United Kingdom* §-61).

- *raportul rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit*, pentru a stabili dacă este respectat acest raport rezonabil între impunerea plății taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată și scopul legitim urmărit privind buna administrare a justiției, descurajarea justițiabililor în formularea unor cereri, abuzive cât și asigurarea de fonduri pentru funcționarea justiției urmează să cercetăm următorii factori și anume - cuantumul sumei ce trebuie plătit de reclamant raportat la veniturile sale.

Având în vedere cele expuse, încheierea Curții de Apel Bălți din 27 decembrie 2016 este legală, fiind adoptată cu aplicarea corectă a normelor de drept material și cu respectarea normelor de drept procedural și, urmează a fi menținută.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Cabinetul Avocatului ”Mihail Durnescu”.

Se menține încheierea Curții de Apel Bălți din 27 decembrie 2016, prin care nu s-a dar curs cererii de apel, s-a respins cererea apelantului privind scutirea de la plata taxei de stat și s-a obligat apelantul să achite plata taxei de stat.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte ședinței,

Galina Stratulat

judecători

Oleg Sternioală

Dumitru Mardari